

780/g  
622

450

A NAGYBUDAPESTI KÖZPONTI MUNKÁSTANÁCS FELHÍVÁS VILÁGMUNKAI  
ÜZEMI, INTÉZETI, KERÜLETI ÉS MEGYEI MUNKÁSTANÁCSHOZ !

MUNKATÁRSAINK !

A nagybudapesti üzemek, kerületek alulról demokratikusan megválasztott Központi Munkástanácsa fordul hozzátok tájékoztató és hívó szóval, hogy sorainkat még egységesebbé, erősebbé rendezzük. A Nagybudapesti Központi Munkástanács, mint ismeretes, a nagyüzemek kezdeményezésére november 14.-én jött létre, hogy összefogja a gyárak munkástanácsainak munkáját, követeléseiket egységesen képviselje. Az azóta eltelt idő alatt megalkuvás nélkül, a legkülönbözőbb fórumokon lépett fel a Központi Bizottság a nagybudapesti munkásság követeléseivel és bár az eddig elért eredmények távolról sem kielégítőek, mégis elmondhatjuk, hogy a tárgyalások során soha egy pillanatra sem tértünk el a nagyüzemi október 23.-i nemzeti forradalom célkitűzéseitől, alávető követeléseitől.

Mint számtalanszor, úgy most is elmondhatjuk, hogy minket a munkásosztály bizott meg és e megbízásunkhoz hiven megvédjük, ha kell életünk árán is gyárainkat, Hazánkat a kapitalista földesuri restauráció ellen. Ugyanakkor azonban független hazánkban magyar módra akarjuk felépíteni társadalmi, gazdasági rendünket, és a forradalom követeléseiből nem engedünk. Mi a társadalom alapjául a munkát tekintjük. Munkások vagyunk, dolgozni akarunk. E cél vezetett bennünket, amikor legutóbb november 21.-re összehívtuk a vidék, a megyék képviselőit is Budapestre Sportcsarnokba, hogy egy országos munkástanács ülésen megvitat-suk legfontosabb kérdéseinket, a munka beindításának lehetőségeit.

E jószándéku értekezlet megtartását a kormány megakadályozta annak ellenére, hogy azt előzetesen a kormánynak bejelentettük, sőt a kormány képviselőjét az ülésre is meghívtuk. Ez a váratlan intézkedés elmérgesítette a helyzetet. Mikor híre röppent az eseménynek, budapesti gyáraink a közlekedés minden központi irányítás nélkül azonnal leállt és tiltakozó sztrájkba kezdett. A vidék megbízottjaival mégis felvettük a kapcsolatot. Határozatot hoztunk, hogy a kormány intézkedése ellen tiltakozó, 48. órác sztrájk ellenére is hajlandók vagyunk a sztrájkjog fenntartása mellett felvenni a munkát az egész országban, ha a kormány az országos munkástanácsot, mint a munkásság egyetlen tárgyalási szervét elismerni és az alapvető forradalmi célkitűzésekre épült, november 11.-én elfogadott követelésekre vonatkozó tárgyalást azonnal tovább folytatja.

Ezek alapján november 22.-ről 23.-ra virradó éjjel a pécskomlói bányászküldöttség egy tagjával kiegészített bizottságunk tárgyal-t Kadár Janossal, a Minisztertanács elnökével. A rádióban 23.-án reggel Balázs József küldöttségünk egyik tagja személyesen közölte a tárgyalás eredményét.

./.



E közlemény alapja az, hogy a Minisztertanács elnöke a Nagybudapesti Központi Munkástanácsot tárgyaló félként elismerte és ígértett arra, hogy a munkástanács jogkörével kapcsolatban a Nagybudapesti Központi Munkástanács további követeléseiket a Minisztertanács elé terjeszti, egyben a kormánnyal folytatott további tárgyalások megegyezéseiről tájékoztatási lehetőséget nyújt. Meg kell mondanunk azt, hogy ez édes kevés. Mi mégis elhatároztuk a munka felvételét, mert a döntésünkönél egyedül és kizárólag a nép érdekeit tartottuk szem előtt. Nem hagyjuk magunkat félrevezetni. Megvagyunk győződve harcunk teljes sikeréről, és ezért intézkedéseinket úgy hozzuk meg, hogy annak kárát ne valljuk.

November 23.-án világgá röppent a hír, hogy a Jugoszláv Követségen tartozkodó Nagy Imre és más közületi személyek a magyar kormánnyal történt megegyezés és megfelelő biztosítékok nyújtása után elhagyták a budapesti Jugoszláv Követség területét. Ugyanaznap a budapesti Rádió pedig bejelentette, hogy Nagy Imre és a Jugoszláv Követségen tartozkodó személyiségek a román Népköztársaságtól menedékjogot kértek. Minthogy a fenti hír rendkívüli bizonytalanságot teremtett a munkások körében, a Nagybudapesti Központi Munkástanács bizottságot küldött ki azzal a megbizással, hogy Nagy Imre tényleges tartozkodási helyére vonatkozólag megkeressék a magyar kormányt a Szovjetunió magyarországi fegyveres erőinek parancsnokságát, valamint a román követséget és a tartozkodási hely ismeretében követeljék, hogy tegyék lehetővé számukra a Nagy Imrével történő személyes tárgyalást.

Bár kétségtelen, hogy ez a jelentős esemény ismét növelte a kormány iránti bizalmatlanságot, mi mégis mint már előbb is megmondtuk, kizárólag a magyar nép érdekében a munka további folytatása mellett folytattunk állást. Egyben kérjük az ország valamennyi üzenét, hogy az eseményeket alaposan megfontolva, csatlakozzék felhívásunkhoz.

A gyárak a mi kezünkben, a munkástanácsok kezében vannak, s hogy mégis mindinkább növekedjék erőnk, az egységes intézkedésre és eljárásra, az alábbi feladatok megvalósítását tartjuk a legfontosabbnak.

1./ Mindazon kerületben és megyében, ahol még nem alakult meg a kerületi, illetve a megyei munkástanács, alulról jövő demokratikus választás révén hozzák létre e szerveket. Ezért elsősorban a megyei központban lévő nagyobb üzemek kezdeményezzék e központi tanácsok megvalósítását.

2./ Minden kerületi és megyei központi tanács azonnal vegye fel az érintkezést a nagybudapesti Központi Munkástanáccsal./Budapest, VI. Akácfa u.15-17, telefon: 422-130/ A munkástanács elnöke Rácz Sándor, a Standard /Belloianisz/ gyár munkástanácsának elnöke, helyettese: Kálócsai György, a csepeli Növényolajgyár munkástanácsának küldötte, titkára pedig Babai István, a Fővárosi Munkások Villamosút Munkástanácsának elnöke. A megyei Munkástanács egy igazolt megbízottja azonnal személyesen keresse meg a nagybudapesti Központi Munkástanács Titkárságát a kapcsolatok kiépítése és a felmerült kérdések megbeszélése érdekében.

Az üzemi Munkástanácsok egyik legfontosabb feladata a munka megszervezése mellett a végleges munkástanácsok minél előbbi megválasztása. E választásnál épp oly eréllyel kell fellépünk a Rákosi kreatura, mint a kapitalista restauráció mozgólódásai ellen. Becsületos, tiszta életű és tiszta kezű magyar dolgozókat a tanácsba! Biztosítani kell a munkások részére legalább kétharmados többséget a tanácsba.

A tanácsok jogkörére vonatkozólag nem értettünk egyet az Elnöki Tanács idevonatkozó rendeletével. Ragaszkodunk ahhoz, hogy a közlekedési szerveknél, /MÁV, Villamosvasutak, Autóbuszüzemek, / valamint minden olyan helyen legyenek munkástanácsok, ahol ezt a dolgozók összessége kívánja. Folyó hó 26.-án folytatott tárgyalásunkon a Minisztertanács elnöke megígérte, hogy álláspontunkat a Minisztertanács elé terjeszti. Addig is felhívjuk az ilyen intézmények mellett alakuló tanácsokat a további működésre. A Minisztériumokban és főhatóságoknál működő forradalmi tanácsok jogkörével kapcsolatban sem értünk egyet az Elnöki Tanács határozatával. A jelenleginél sokkal szélesebb jogkört tartunk a forradalmi tanácsok számára helyesnek.

Az igazgatóra vonatkozólag pedig az az álláspontunk, hogy az igazgatót pályázat alapján a munkástanácsoknak saját maguknak kell megválasztani és az állás betöltését nem szabad miniszteri vagy minisztériumi jóváhagyástól függővé tenni. Felhívjuk a munkástanácsokat, hogy teljes erejükkel harcoljanak álláspontunk megvalósításáért és ne fogadjanak el a múltban levitézlett, néptől elszakadt, kívülről a gyárra kényszerített urhatnám vezetőket és óvakodjanak a kétes multu karrierista elemektől.

4./ A továbbiakban igen fontos, hogy az új üzemi bizottságok megválasztását a munkásosztály igazi akaratának kifejezői, a munkástanácsok vegyék a kezükbe. A gombanódra növő új "szabad szakszervezetek" maximálista bérköveteléseivel elismertetésével akarnak nep-szerűséget szerezni a maguk számára. E "szabad szakszervezetek" -ben azonban nem választott emberek a hangadók, hanem a Rákosista kompromitált személyei. A szakszervezetek úgy igyekeznek most beállítani a munkástanácsokat, mintha azok a Szakszervezetek harcának eredményeként jöttek volna létre. Talán mondanunk sem kell, hogy mindez enyhén szólva nem felel meg a valóságnak. A munkástanácsokért egyedül a munkások küzdöttek és a tanácsok harcát segítség helyett igen sokszor csak megnehezítették a szakszervezetek. A mi véleményünk az, hogy érdekképviselői szerve, szakszervezetre, üzemi bizottságra igenis szükség van, de csak olyanra, amely alulról felfelé demokratikus uton jött létre és amelyben valóban a munkásosztály becsületos képviselői a vezetők. Ezért fontos, hogy az egyes gyárak üzemi bizottságait a munkástanács végleges megalakulása után a legdemokratikusabban úgy választja meg, hogy azok személyi összetételükben biztosítékok legyenek a forradalom követeléseinek teljesítésére. Ellene vagyunk a függetlenített, szakszervezeti, funkcionáriusi állások megtartásának. Az Üzemi Bizottság munkáját éppen úgy, mint a munkástanács munkáját társadalmi munkának tekintjük. Nem akarunk a forradalom vámszedői lenni, s nem tőrjük, hogy bárki is azzá változzon.



A szakszervezeti tagságot az önkéntesség alapján képzeljük el, annál is inkább, mert ez lehetetlenné teszi a szervezet elbürokratizálódását és a néptől való elszakadást. Tiltakozunk az újonnan alakult "Szabad Szakszervezetek" azon beállítását ellen, hogy a Munkástanácsokat csak kizárólag, mint gazdasági szervezet fogadják el. Állithatjuk, hogy ha Magyarországon a munkásság igazi érdekeit a munkástanácsok képviselik, s nincs az erősebb politikai hatalom az országban, mint a munkástanácsok hatalma. Minden erőnkkel a munkáshatalom erősítésén kell dolgozni.

5./ A kerületi és megyei munkástanácsok azonnal vegyék fel a kapcsolatot az illetékes vöröskereszt elosztó szerveivel és küldjék el megbizottaikat a központba, hogy az igazságos elosztást társadalmi uton biztosítsák. Igen fontos, hogy a delegáltak közt szakértők is legyenek.

6./ Az infláció megakadályozása érdekében szervezzék meg a kerületi és megyei tanácsok a piaci és árusító csarnoki társadalmi ellenőrző szerveket, hogy a munkásság elejét vegye az árrágításnak. A társadalmi ellenőrök járják rendszeresen sorra az elárúsító helyeket és az esetleg tapasztalt visszaéléseket, a mellett, hogy pellengére állítják azok elkövetőit, azonnal jelentsék illetékes helyre.

7. / A megyei és kerületi tanácsok mindent tegyenek meg a közvélemény helyes tájékoztatására. Ha van rá mód, követeljenek teret a helyi sajtóban. Állandóan tájékoztassák a gyárak, üzemek dolgozóit a valóságnak megfelelően. Ennek érdekében a központi tanácsok, nagyobb üzemek gondoskodjanak arról is, hogy a felhívásunk eljusson minden egyes üzembe. Többször megismételt kérésünkre a Minisztertanács elnöke ígéretet tett arra, hogy napilap engedély kérésünket f.hó 27.-én a Minisztertanács elé terjeszti. A kérés jóváhagyása után megoldódik a helyes tájékoztatás problémája is.

Befejezésül csak annyit, ha arra van szükség, hogy a munkástanácsok teljes egységben, töretlenül a munka felvételével is az október 23.-i nemzeti forradalom ügyét szolgálják. Mi megtettük az első lépést, most a kormányon a sor, hogy megmutassa, hogy a magyar népre támaszkodik. Ehhez idő, talán egy vagy több hónap is kell. Nekünk ez alatt az idő alatt ébren kell őrködnünk, mert a Rákosi, Gerő klikk kompromittált személyei a zavarosban halásznak és restaurációra törekszenek.

Mi napról napra erősödünk, velünk vannak, csatlakoztak hozzánk a forradalom előkészítésében oly kiváló munkát végzett becsületos íróink, műgénk sorakoztak a színészek, képzőművészek, zeneművészek, az értelmiség minden szervezetét magába foglaló magyar értelmiségi forradalmi tanács. Most jön létre harcaink eredményeként az az eddig soha nem látott nemzeti egység, melyben minden becsületos magyar ember velünk tart. Találjunk meg jobban egymásra, tartsunk méginkább egymással a kapcsolatot mi munkástanácsok is és igazi forradalmi éberséggel egységesen harcoljunk tovább szent célunkért, a független, demokratikus, nemzeti sajátosságainknak megfelelően épülő szocialista Magyarorszáért.

Budapest, 1956. évi november hó 27.-én.

Nagybudapesti Központi  
Munkástanács.